

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΘΕΜΑ: Υπόμνημα σχετικά με το υπό ψήφιση φορολογικό νομοσχέδιο.

Κατερίνη, 27-11-2023.

ΜΕΡΟΣ Α: Αποτύπωση των διατάξεων του νομοσχεδίου:

Γενική Παρατήρηση: το φορολογικό νομοσχέδιο αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο σε υφιστάμενες κατά την ψήφιση του νόμου ατομικές επιχειρήσεις (επιτηδεύματιες – ελεύθερους επαγγελματίες – αυτοαπασχολούμενους) και όχι σε υφιστάμενες εταιρίες (οποιασδήποτε μορφής εταιρίες, ακόμη και μονοπρόσωπες π.χ. Μονοπρόσωπες ΑΕ, Μονοπρόσωπες ΕΠΕ και Μονοπρόσωπες ΙΚΕ κλπ.).

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου πρόκειται να εφαρμοστούν αναδρομικά από 1-1-2023 και πρόκειται συνεπώς να ισχύσουν αναδρομικά από το φορολογικό έτος 2023 (χρήση 1-1-2023 ως 31-12-2023).

Άρθρο 10. Μείωση τέλους επιτηδεύματος.

Αν δηλώνεται φορολογητέο εισόδημα πάνω από το τεκμαρτό, τότε το τέλος επιτηδεύματος μειώνεται στο μισό (325 € από 650 €).

Αν δηλώνεται φορολογητέο εισόδημα κάτω από το τεκμαρτό, τότε το τέλος επιτηδεύματος μειώνεται κατά 25 % (487,50 € από 650 €).

Άρθρο 11. Μεταφορά ζημιών από την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Δεν αναγνωρίζονται ζημίες, ούτε και υπάρχει η δυνατότητα μεταφοράς ζημιών από προηγούμενες χρήσεις. Υπάρχει μαχητό τεκμήριο φορολογητέου εισοδήματος (κέρδους). **Συνεπώς, σε κάθε χρήση προκύπτει μόνο κέρδος και ποτέ ζημία.**

Άρθρο 12. Χρήση έμμεσων τεχνικών για τον προσδιορισμό εισοδήματος.

Άρθρο 13. Ελάχιστο τεκμαιρόμενο κέρδος από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Επισημαίνω και πάλι ότι ισχύει μόνο για τις ατομικές επιχειρήσεις και όχι για τις εταιρίες (οποιασδήποτε μορφής).

Προβλέπεται ελάχιστο ετήσιο τεκμαρτό κέρδος από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας που μπορεί να φτάσει μέχρι 50.000 € κατ' ανώτατο όριο. Ειδικότερα:

Α) Τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα (κέρδος) μέχρι 30.000 € που προκύπτει από το μεγαλύτερο μεταξύ των:

αα) ετήσιο ποσό μικτού κατώτατου μισθού (σήμερα **10.920 €**, που αναλύεται 780 € ελάχιστος μηνιαίος κατώτατος μισθός X 14 μήνες = 10.920 €).

Το ανωτέρω, αυξάνεται στο ποσό των **12.012 €** για τον 7^ο, 8^ο, 9^ο χρόνο της επαγγελματικής δραστηριότητας (ανάλυση: προσαύξηση 10 % για τα 3 έτη που έπονται της 2^{ης} 3ετίας από τη δήλωση έναρξης επαγγελματικής δραστηριότητας).

Στη συνέχεια το ανωτέρω, αναπροσαρμόζεται στο ποσό των **13.213,20 €** για τον 10^ο, 11^ο, 12^ο χρόνο της επαγγελματικής δραστηριότητας (ανάλυση: προσαύξηση 10 % για τα 3 έτη που έπονται της 3^{ης} 3ετίας από τη δήλωση έναρξης επαγγελματικής δραστηριότητας).

Τέλος, το ανωτέρω, αναπροσαρμόζεται στο ποσό των **14.534,52 €** για τον 13^ο και ως τον τελευταίο χρόνο της επαγγελματικής δραστηριότητας (ανάλυση: προσαύξηση 10 % για τα επόμενα έτη που έπονται της 4^{ης} 3ετίας από τη δήλωση έναρξης επαγγελματικής δραστηριότητας).

ββ) του ποσού που αντιστοιχεί στις μικτές αποδοχές του υψηλότερα αμοιβόμενου υπαλλήλου που απασχολείται από τον ασκούντα ατομική επιχείρηση, αναγόμενες σε ετήσια βάση για πλήρη απασχόληση. **(συνεπώς, αν ο επαγγελματίας απασχολεί υπάλληλο, τότε αν ο μισθός του υπαλλήλου υπερβαίνει τα ανωτέρω (υπό αα) ποσά, τότε κριτήριο προσδιορισμού του φορολογητέου εισοδήματος (κέρδους) θα είναι αυτός ο μισθός.**

Επιπλέον:

Β) ποσό ως **15.000 €**, που ισούται με το 10 % του ετήσιου κόστους που καταβάλλει ο υπόχρεος επαγγελματίας για τη μισθοδοσία του προσωπικού που απασχολεί.

Επιπλέον:

Γ) ποσοστό του ποσού της **περ. Α**, που ανέρχεται σε:

γα) 35 % για αυτούς των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών υπερβαίνει το μέσο όρο του ετήσιου κύκλου εργασιών του αντίστοιχου ΚΑΔ, στον οποίο πραγματοποιεί τα υψηλότερα έσοδα. **[Σημειώνεται ότι για τους δικηγόρους ο μέσος όρος του ετήσιου κύκλου εργασιών είναι 15.100 € με βάση τα στοιχεία που έχει δώσει ο ΔΣΑ (πανελλαδικά για τους δικηγόρους)].**

γβ) 70 % για αυτούς των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών υπερβαίνει το 150 % (από 151 % ως 200 %) του μέσου όρου του ετήσιου κύκλου εργασιών του αντίστοιχου ΚΑΔ, στον οποίο πραγματοποιεί τα υψηλότερα έσοδα.

γγ) 100 % για αυτούς των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών υπερβαίνει το 200 % (201 % και άνω) του μέσου όρου του ετήσιου κύκλου εργασιών του αντίστοιχου ΚΑΔ, στον οποίο πραγματοποιεί τα υψηλότερα έσοδα.

Για τον προσδιορισμό του μέσου όρου του ετήσιου κύκλου εργασιών δεν υπολογίζονται οι επιτηδευματίες με μηδενικό κύκλο εργασιών. (Αντίθετα, σύμφωνα με τους υπηρεσιακούς παράγοντες στους επαγγελματίες που δηλώνουν κάτω από 5.000 € κέρδη περιλαμβάνονται και αυτοί. Δηλαδή σύμφωνα με τις δηλώσεις των αρμόδιων στελεχών του υπουργείου στο 71 % των ελεύθερων επαγγελματιών που δηλώνει εισόδημα κάτω από 10.000 € περιλαμβάνονται και αυτοί που έχουν μηδενικό τζίρο, δηλαδή είναι στην ουσία ανενεργοί επαγγελματίες, πρόκειται δηλαδή για ανενεργά ΑΦΜ επαγγελματιών που στην ουσία δεν ασκούν το επάγγελμα ή το ασκούν εντελώς ευκαιριακά ή το ασκούν εντελώς παράνομα, χωρίς δηλαδή την έκδοση κανενός φορολογικού παραστατικού).

Άρθρο 14. Εισοδήματα που μειώνουν το ελάχιστο τεκμαιρόμενο κέρδος από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Υπολογίζονται μόνο τα εισοδήματα από μισθωτή εργασία ή σύνταξη ή από αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα. Κατά το αντίστοιχο ποσό μειώνεται το τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα.

Άρθρο 15. Άλλες περιπτώσεις μείωσης του ελάχιστου τεκμαιρόμενου κέρδους από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας και ειδικές ρυθμίσεις.

Τα τεκμήρια δεν εφαρμόζονται για τα 3 πρώτα έτη από την πρώτη έναρξη της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Στο 4^ο έτος το τεκμήριο μειώνεται κατά τα 2/3. **(Ελάχιστο Φορολογητέο εισόδημα 3.640 €).**

Για το 5^ο έτος το τεκμήριο μειώνεται κατά το 1/3 **(Ελάχιστο Φορολογητέο εισόδημα 7.280 €).**

Τα τεκμήρια δεν εφαρμόζονται σε πρόσωπα με αναπηρία 80 % και άνω.

Το ποσό της παρ. 2 του άρθρου 28^Α του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 13 του νομοσχεδίου) **μειώνεται στο 1/2** για όσους έχουν δραστηριότητα και κύρια κατοικία σε οικισμούς της ηπειρωτικής χώρας με πληθυσμό μικρότερο των 500 κατοίκων ή σε νησιά με πληθυσμό μικρότερο των 3.100 κατοίκων.

Άρθρο 16. Διακοπή της επαγγελματικής δραστηριότητας.

Η διακοπή δραστηριότητας δεν υπολογίζεται στους χρόνους των ετών άσκησης δραστηριότητας. (Η διακοπή της δραστηριότητας προϋποθέτει υποβολή σχετικής δήλωσης στην αρμόδια ΔΟΥ και δεν αρκεί η απλή «αδράνεια» της επιχείρησης.

Άρθρο 17. Φορολόγηση επί του τεκμαιρόμενου ελάχιστου κέρδους για φυσικά πρόσωπα που έπαυσαν την ατομική επιχειρηματική δραστηριότητά τους και έχουν συστήσει μονοπρόσωπη εταιρία.

Περιλαμβάνει τα φυσικά πρόσωπα τα οποία θα συστήσουν μονοπρόσωπη εταιρία μετά την ψήφιση του νόμου. Στις περιπτώσεις αυτές η

μονοπρόσωπη αυτή εταιρία θα έχει την ίδια αντιμετώπιση με αυτήν που είχε η προηγούμενη ατομική επιχείρηση που είχε το ίδιο φυσικό πρόσωπο, αν το φορολογητέο εισόδημα προκύπτει ότι είναι μικρότερο στη μονοπρόσωπη εταιρία από ότι στην ατομική επιχείρηση που είχε το φυσικό πρόσωπο.

Άρθρο 18. Προκαταβολή φόρου (Μεταβατική διάταξη για τις φορολογικές δηλώσεις που θα υποβληθούν το 2024 και αφορούν τη χρήση του 2023).

Αν τα κέρδη από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας φορολογικού έτους 2023 προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 και τα άρθρα 14, 15 και 16 του νομοσχεδίου (άρθρα 28^Α έως 28Δ του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος), το ποσό προκαταβολής φόρου (του άρθρου 69) επί του ποσού κατά το οποίο το τεκμαρτώσ προσδιορισθέν κέρδος υπερβαίνει το δηλωθέν, μειώνεται για το έτος 2024 κατά το ήμισυ.

Αντίθετα, αν η φορολόγηση στο σύνολό της γίνεται με βάση το δηλούμενο εισόδημα, δηλαδή αν ο φορολογούμενος δηλώνει φορολογητέο εισόδημα μεγαλύτερο από αυτό που προκύπτει από το τεκμαρτό, τότε η προκαταβολή φόρου παραμένει όπως ήταν πριν (55 % επί του προκύπτοντος φόρου). Και συνεπώς, ο φορολογούμενος που δηλώνει φορολογητέα εισοδήματα μεγαλύτερα από τα τεκμαρτά ουσιαστικά τιμωρείται και πάλι γιατί πληρώνει μεγαλύτερη προκαταβολή φόρου (σε σχέση με αυτόν που φορολογείται κατά το τεκμαρτό σύστημα φορολόγησης). Συνεπώς, ο επαγγελματίας αυτός φορολογείται στην ουσία ακόμη περισσότερο, αφού δεν μειώνεται η προκαταβολή φόρου που πληρώνει.

ΜΕΡΟΣ Β: ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Όλες οι δηλώσεις των ελευθέρων επαγγελματιών χαρακτηρίζονται πρακτικά ανειλικρινείς, εφόσον το αποτέλεσμά τους (έσοδα – έξοδα) είναι μικρότερο του τεκμαρτού φορολογητέου εισοδήματος που προβλέπεται στο νόμο.

Στην πράξη, όταν το δηλούμενο φορολογητέο εισόδημα είναι μικρότερο του τεκμαρτού, δεν αναγνωρίζονται τα βιβλία εσόδων – εξόδων και περαιτέρω στην ουσία δεν αναγνωρίζεται ζημία σε καμία χρήση. (Αν π.χ. σε μια

επιχείρηση ένας πελάτης ή κάποιος εργαζόμενος πάθει κάποιο σοβαρό ατύχημα και ζητήσει αποζημίωση και δικαιωθεί, και ο επαγγελματίας πληρώσει αποζημίωση που υπερβαίνει τα έσοδα ή τα κέρδη του, τότε κατά το νόμο δεν αναγνωρίζεται ζημία αυτή).

Σε πάρα πολλές περιπτώσεις ο κύκλος εργασιών (δηλαδή ο τζίρος) της επιχείρησης ή και ακόμη μεγαλύτερο ποσό μετατρέπεται σε τεκμαρτό φορολογητέο έσοδο – κέρδος και επ' αυτού υπολογίζεται ο φόρος.

Δεν λαμβάνεται υπόψιν το οικογενειακό εισόδημα για την κάλυψη του ποσού του τεκμηρίου, ούτε τυχόν έσοδα από ακίνητη περιουσία, τόκους, μερίσματα κλπ.

Δημιουργείται τεράστιο πρόβλημα στις οικογένειες όπου και οι 2 σύζυγοι είναι επαγγελματίες και ιδίως όταν έχουν ανήλικα τέκνα. Τα ανήλικα τέκνα θέλουν φροντίδα και να αφιερώνουν χρόνο σε αυτά οι γονείς για να μεγαλώνουν και να ανατρέφονται σωστά και να προοδεύουν στο σχολείο. Το σπίτι και το νοικοκυριό θέλουν επίσης χρόνο και φροντίδα. Συνεπώς, είναι προφανές ότι και οι 2 επαγγελματίες ή έστω ο ένας από αυτούς θα πρέπει να ασχολούνται / ασχολείται λιγότερο χρόνο με το επάγγελμα και να αφιερώνουν / αφιερώνει ένα μεγάλο μέρος του χρόνου τους / του στα παιδιά και στο νοικοκυριό. Επομένως, το οικογενειακό εισόδημα δίνει την απάντηση στο πως ζει ο ελεύθερος επαγγελματίας και πως ζει η οικογένειά του.

Δημιουργείται τεράστιο πρόβλημα στις μονογονεϊκές οικογένειες, αφού ο μοναδικός γονέας εκτός από τις αντικειμενικές αντιξοότητες που έχει στο να κρατήσει σπίτι και να μεγαλώσει και να αναθρέψει παιδί ή παιδιά και να ασκήσει μόνος του το ελεύθερο επάγγελμα χωρίς να έχει βοήθεια από άλλο πρόσωπο, έχει και τα επιβαλλόμενα τεκμήρια για τεκμαιρόμενα φορολογητέα έσοδα που πολλές φορές δεν αγγίζουν ούτε καν το σύνολο του τζίρου του.

Δημιουργείται πρόβλημα στην αγορά εργασίας και κίνδυνος να αυξηθεί κατακόρυφα η ανεργία, αφού υπάρχει αντικίνητρο πλέον να προσλάβει κάποιος έναν υπάλληλο, αφού η μισθοδοσία του υπαλλήλου προσauxάνει το τεκμαιρόμενο φορολογητέο εισόδημα. Επίσης, θεμελιώνεται αντικίνητρο ο επαγγελματίας να καταβάλλει μισθό σε εργαζόμενό του άνω του βασικού μισθού, γιατί η όποια τυχόν επιπλέον του βασικού μισθού παροχή προς τον

εργαζόμενο προσαυξάνει το τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα του επαγγελματία.

Δεν απαντάται το ερώτημα: τι γίνεται όταν ο επαγγελματίας έχει προσλάβει υπάλληλο μέσω προγράμματος του ΟΑΕΔ (νυν Δ.ΥΠ.Α.) ή όταν η απασχόληση του υπαλλήλου από τον επιτηδευματία γίνεται μέσω προγράμματος ένταξης στην αγορά εργασίας ή κοινωφελούς εργασίας. Στις περιπτώσεις αυτές είναι προφανές ότι ο επαγγελματίας δεν καταβάλλει το σύνολο ή πολλές φορές δεν συμμετέχει καθόλου στη μισθοδοσία και στις ασφαλιστικές εισφορές του εργαζόμενου που απασχολεί.

Επίσης, το νομοσχέδιο τιμωρεί τους επαγγελματίες που έχουν κύκλο εργασιών άνω του μέσου όρου του ετήσιου κύκλου εργασιών του αντίστοιχου ΚΑΔ (για τους δικηγόρους τζίρος 15.100 € σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει δώσει ο ΔΣΑ) με επιπλέον τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα προσαυξημένο κατά 35 %, 70 % ως 100 %.

Δημιουργεί συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού με τις εταιρίες, ακόμη και τις ατομικές που υφίστανται μέχρι σήμερα (π.χ. μονοπρόσωπες ΙΚΕ και ΕΠΕ και ΑΕ), αφού όλες οι εταιρίες φορολογούνται με το λογιστικό σύστημα και όχι εξωλογιστικά και δεν υπάρχουν τεκμαρτά φορολογητέα εισοδήματα για αυτές. Επιπλέον, οι εταιρίες φορολογούνται με σταθερό φορολογικό συντελεστή 22 % ανεξαρτήτως του ύψους του τζίρου τους, ενώ οι ατομικές επιχειρήσεις με σημαντικούς τζίρους οδηγούνται σε αδικαιολόγητα αυξημένη φορολογία για τα τεκμαρτά φορολογητέα έσοδά τους, αφού εντάσσονται σε ανώτερη φορολογική κλίμακα των φυσικών προσώπων.

Το νομοσχέδιο παραβιάζει βασικές αρχές του φορολογικού δικαίου, όπως την αρχή της αναλογικότητας του φόρου, την αρχή της φοροδοτικής ικανότητας, την αρχή της ισότητας και τίθενται ξεκάθαρα θέματα αντισυνταγματικότητας.

Γίνεται μια αυθαίρετη προσαρμογή των ελάχιστων μικτών μισθών των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα με πλήρη απασχόληση στους επαγγελματίες

και τους έχοντες ατομικές επιχειρήσεις. Ακόμη και στην περίπτωση αυτή οι μισθωτοί αυτοί φορολογούνται για το πραγματικό φορολογητέο εισόδημά τους (μικτός μισθός μείον κρατήσεις), τις κρατήσεις τους για τις ασφαλιστικές και τις ιατροφαρμακευτικές τους εισφορές και για την τυχόν επικουρική τους ασφάλιση τις παρακρατεί και τις αποδίδει ο εργοδότης τους σε ΕΦΚΑ και ΕΟΠΥΥ κλπ, έχουν αφορολόγητο στις 10.000 € με την προσκόμιση αποδείξεων 3.000 € με ηλεκτρονικές ή τραπεζικές συναλλαγές, έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν αν το επιθυμούν με μερική απασχόληση και με μειωμένο ωράριο (το μειωμένο ωράριο υποχρεωτικά προβλεπόμενο από το νόμο σε ορισμένες περιπτώσεις), έχουν εργασιακά δικαιώματα (επιπλέον αμοιβή για υπερεργασία και υπερωρία, δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και Επίδομα Αδείας, άδεια αναψυχής, άδεια για λόγους υγείας, άδεια λοχείας και άδεια ανατροφής τέκνων). Αντίθετα, το τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους έχοντες ατομικές επιχειρήσεις διαμορφώνεται στις μεικτές αμοιβές των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, και μάλιστα επί 14 μήνες, δεν τους αναγνωρίζονται άδειες και επιδόματα, πολλοί από αυτούς έχουν εισοδήματα για 11 μήνες (αφαιρούνται διακοπές Χριστουγέννων, Πάσχα και διακοπές) για να μπορέσουν να ζήσουν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους για 12 μήνες το χρόνο. Οι έχοντες ατομικές επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες δεν λαμβάνουν αμοιβές επί 14 μήνες το χρόνο. **Κυρίως, δεν τους αναγνωρίζεται το δικαίωμα στη μερική απασχόληση, όπως στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, αφού ανεξαρτήτως του χρόνου που πραγματικά αφιερώνουν ή θέλουν ή μπορούν να αφιερώνουν στο επάγγελμά τους και στην επιχείρησή τους φορολογούνται με τεκμαρτό εισόδημα ίσο τουλάχιστον με τις μικτές αποδοχές επί 14 μήνες των εργαζομένων με πλήρη απασχόληση του ιδιωτικού τομέα που αμοιβονται τουλάχιστον με τον ελάχιστο βασικό μισθό. Πως είναι δυνατόν να προβλέπεται η δυνατότητα μερικής απασχόλησης στους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα και όχι και στους ελεύθερους επαγγελματίες και επιτηδευματίες, αφού το νομοσχέδιο τους βάζει στο ίδιο τουλάχιστον μέτρο σύγκρισης;** Και όλα αυτά ανεξαρτήτως του αν οι επαγγελματίες ή οι επιτηδευματίες αυτοί έχουν κάποια προβλήματα υγείας που δεν τους επιτρέπουν να εργάζονται με πλήρες

ωράριο ή αν είναι κάποιας ηλικίας και κοντά στην ηλικία συνταξιοδότησης, ή αν έχουν ανήλικα τέκνα ή τέκνα με προβλήματα υγείας – ίσως και χρόνια – ή γονείς ή αδέρφια ή συγγενείς που είναι υπερήλικες ή ανάπηροι και τους οποίους φροντίζουν και περιθάλπουν ή στο τέλος τέλος αν είναι επαγγελματίες ή επιτηδευματίες που δεν έχουν άλλη επιλογή ή έχουν αποφασίσει να έχουν προσωρινά την ιδιότητα αυτή και κάνουν φροντιστήρια για να δώσουν εξετάσεις και διαγωνισμούς για να περάσουν σε διαγωνισμούς του δηmosίου και να καταλάβουν θέσεις στο δημόσιο ή διατηρούν την ιδιότητα αυτή για να μοριοδοτηθούν ως φερόμενοι έχοντες εμπειρία επαγγελματική σε διαγωνισμούς για πρόσληψη στο δημόσιο. Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι πλέον πολλοί επαγγελματίες μεταφέρουν την έδρα της επιχείρησής τους στο σπίτι τους ώστε να μειώσουν τα έξοδά τους.

Ακόμη η ρύθμιση αυτή σε κάθε περίπτωση αποτελεί φορολογικό αιφνιδιασμό και αντιβαίνει στις αρχές της χρηστής διοίκησης και της φανερής δράσης της δημόσιας διοίκησης καθόσον έρχεται ως ρύθμιση στα τέλη του 2023 και προβλέπεται να εφαρμοστεί ουσιαστικά αναδρομικά για το σύνολο των εισοδημάτων που αποκτήθηκαν το 2023, χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με τους επαγγελματίες και τους κοινωνικούς φορείς, χωρίς καμία μεταβατική διάταξη προσαρμογής στις νέες συνθήκες και χωρίς καμία δυνατότητα προς τους ελεύθερους επαγγελματίες και στους επιτηδευματίες να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα που διαμορφώνονται.

Ακόμη, με τις υπάρχουσες προβλέψεις του νομοσχεδίου θα αυξηθεί η ανεργία και θα μειωθούν οι θέσεις εργασίας αφού η πρόσληψη μισθωτού από τον επιτηδευματία ή τον επαγγελματία θα σημαίνει και αυτόματη αύξηση του τεκμαρτού φορολογητέου εισοδήματος. Και άρα θα καθίσταται πλέον ασύμφορη για τον επαγγελματία ή τον επιτηδευματία η πρόσληψη υπαλλήλου.

Επιπλέον, τίθεται και ζήτημα τυχόν αναδρομικής υπαγωγής σε καθεστώς ΦΠΑ ελευθέρων επαγγελματιών και επιτηδευματιών με κύκλο

εργασιών στο τρέχον έτος κάτω των 10.000 €, οι οποίοι με το τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα που θα διαμορφωθεί άνω των 10.000 € θα πρέπει τυχόν αναδρομικά να υπαχθούν σε καθεστώς ΦΠΑ και να πρέπει να καταβάλλουν ΦΠΑ. Και μάλιστα, να είναι τυχόν εκπρόθεσμοι στην καταβολή του ΦΠΑ με την επιβολή σε βάρος τους κυρώσεων και προστίμων εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης ΦΠΑ και εκπρόθεσμης καταβολής ΦΠΑ.

Τέλος, επειδή το τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα μειώνεται κατά το $\frac{1}{2}$ για όσους έχουν δραστηριότητα και κύρια κατοικία σε οικισμούς της ηπειρωτικής χώρας με πληθυσμό μικρότερο των 500 κατοίκων ή σε νησιά με πληθυσμό μικρότερο των 3.100 κατοίκων, δημιουργείται ο κίνδυνος να δημιουργηθούν εικονικές έδρες επαγγελματικές και η πραγματική δραστηριότητα του επαγγελματία να ασκείται ουσιαστικά αλλού ώστε να μειώνεται το τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημά του.

Οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου κανένα πρόβλημα δεν θα λύσουν. Το αντίθετο, θα δημιουργήσουν τρομερές στρεβλώσεις στην αγορά, θα δημιουργήσουν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, συνθήκες οικονομικής ασφυξίας και απογοήτευσης στους αδύναμους. Τελικά θα οδηγήσουν σε βίαιη και απότομη έξοδο από το επάγγελμα του ελεύθερου επαγγελματία και του επιτηδευματία και στην ανεργία χιλιάδες ανθρώπους, και κυρίως νέους, που σήμερα αγωνίζονται να επιβιώσουν και να παραμείνουν στο επάγγελμά που επέλεξαν και για το οποίο έχουν αναλώσει οι ίδιοι και οι οικογένειές τους χρόνο και χρήμα για σπουδές και προετοιμασία.

Τέλος, οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου περί τεκμαρτού φορολογητέου εισοδήματος έρχονται σε αντίθεση με όσα ορίζουν τα Διεθνή και τα Ελληνικά λογιστικά πρότυπα προσδιορισμού του φορολογητέου εισοδήματος. Τα Διεθνή και τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα αναγνωρίζουν μόνο λογιστικό και όχι εξωλογιστικό – τεκμαρτό προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος.

ΜΕΡΟΣ Γ: ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΤΡΕΒΛΩΣΕΩΝ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ι) Παραδείγματα (γενικά και ίσως οριακά):

Α). Κάποιος με πραγματικό κέρδος 100.000 € και δηλούμενο κέρδος 5.000 €. Με βάση το νομοσχέδιο φορολογητέο εισόδημα (τεκμαρτό) 11.920 € ως 50.000 € μέγιστο. Από που προκύπτει ότι με το νομοσχέδιο αυτό καταπολεμάται η φοροδιαφυγή; Μήπως αυτός θα είναι ικανοποιημένος με φορολογητέο εισόδημα τα 11.900 ή έστω τα 50.000 €, αφού τα υπόλοιπα θα είναι αφορολόγητα;

Β). Νέος επαγγελματίας, που είναι φορολογικά ενεργός στο επάγγελμα επί 6 έτη. Πραγματικός Τζίρος 5.000 €. Έξοδα για ΕΦΚΑ τουλάχιστον 2.500 € ετησίως. Έξοδα τουλάχιστον 1.500 € από την άσκηση της επαγγελματικής του δραστηριότητας, οπότε καθαρό φορολογητέο εισόδημα 1.000 €. Αυτός θα είχε φόρο 90 € + 487,50 € τέλος επιτηδεύματος = **577,50 €** συνολική φορολογική επιβάρυνση.

Το τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα με βάση το νομοσχέδιο ανέρχεται σε 10.920 €. Ο φόρος εισοδήματος σε 1.102,40 €, το τέλος επιτηδεύματος σε 487,50 € και η προκαταβολή φόρου σε 327,91 €. Το συνολικό πληρωτέο ποσό φόρου σε **1.917,81 €**. **Άρα, ο επαγγελματίας αυτός όχι μόνο δεν θα έχει καθόλου εναπομένον εισόδημα, αλλά θα βρεθεί και επιπλέον χρεωμένος με 917,81 € στην Εφορία. Και για ποιο λόγο αυτός ο άνθρωπος να προσπαθήσει και την επόμενη χρονιά να δουλέψει; Για να χρεωθεί άλλα τόσα;**

Και συνεπώς, ο νέος επαγγελματίας δεν θα μπορεί να επενδύει σε χρόνο και κόπο και μόχθο και να αναμένει ένα καλύτερο μέλλον, ούτε θα μπορεί να κάνει υπομονή για καλύτερες μέρες, γιατί μετά την δετία, ανά ζετία θα πρέπει να αγωνίζεται να ανταποκριθεί στο ανά ζετία αυξανόμενο τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα και άρα συνεχώς θα αγκομαχά για το αν τελικά θα μπορεί να πληρώνει στο διηνεκές φόρους για εισόδημα που ίσως ποτέ να μην αποκτήσει πραγματικά.

Τέλος, επισημαίνουμε ότι οι επιχειρήσεις δεν έχουν πάντα κέρδη και μάλιστα πάντα αυξανόμενα, αλλά μπορεί και να έχουν και ζημίες είτε για λόγους προσωπικούς, είτε για λόγους αντικειμενικούς. Επίσης, μπορεί ένας επαγγελματίας να έχει αστική ευθύνη για πράξεις ή παραλείψεις του και άρα να επιβαρυνθεί για πολλά χρόνια με ζημιογόνες χρήσεις. Αυτά όλα πως αντιμετωπίζονται;

II) ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ (με δεδομένο το μέσο όρο κύκλου εργασιών του ΚΑΔ τους πανελλαδικά στο ποσό των 15.100 €, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει δώσει ο ΔΣΑ) (πηγή: tax.mysolon.gr).

A) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, **ακόμη και αν ο κύκλος εργασιών του (τζίρος του) είναι μηδενικός**, θεωρείται ότι **έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 14.534,52 €** και καλείται να καταβάλλει **συνολικό πληρωτέο 2.906,93 €** (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. **(σχετικό 1)**).

B) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και στον 6^ο χρόνο της δικηγορίας με **δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 5.000 € και έξοδα 4.000 € και κέρδη 1.000 €**, θεωρείται ότι **έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 10.920,00 €** και καλείται να καταβάλλει **συνολικό πληρωτέο 1.917,81 €** (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. **(σχετικό 2)**).

Γ) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, με **δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 10.000 € και έξοδα 5.000 € και κέρδη 5.000 €**, θεωρείται ότι **έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 14.534,52 €** και καλείται να καταβάλλει **συνολικό πληρωτέο 3.030,68 €** (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. **(σχετικό 3)**).

Δ) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, με δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 15.000 € και έξοδα 5.000 € και κέρδη 10.000 €, θεωρείται ότι έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 14.534,52 € και καλείται να καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 3.154,43 € (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. **(σχετικό 4).**

Ε) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, με δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 15.500 € **(μεγαλύτερος μόλις κατά 400 € από τον ΚΑΔ των 15.100 € των δικηγόρων)** και έξοδα 5.000 € και κέρδη 10.500 €, θεωρείται ότι έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 19.621,60 € και καλείται να καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 4.611,61 € (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. **(σχετικό 5).**

Δηλαδή συγκρίνοντας τα παραδείγματα Δ και Ε παρατηρούμε ότι για μόλις 400 € παραπάνω στο δηλούμενο τζίρο και για μόλις 500 € επιπλέον δηλούμενο κέρδος μεταξύ των δύο δικηγόρων, ο μεν πρώτος που είναι κάτω από το όριο των 15.100 € (κατά μόλις 100 €) θα καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 3.154,43 € φόρο, ενώ ο δεύτερος που είναι πάνω από το όριο των 15.100 € (κατά μόλις 400 €) θα καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 4.611,61 € φόρο. Δηλαδή η μεταξύ τους διαφορά στον πληρωτέο φόρο θα είναι σχεδόν 1.450 € για μεταξύ τους διαφορά στο τζίρο 500 € και διαφορά μεταξύ τους στα δηλούμενα κέρδη 500 €.

ΣΤ) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, με δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 20.000 € και έξοδα 7.000 € και κέρδη 13.000 €, θεωρείται ότι έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 19.621,60 € και καλείται να καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 4.762,86 € (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. **(σχετικό 6).**

Ζ) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, με δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 25.000 € και έξοδα 8.000 € και κέρδη 17.000 €, θεωρείται ότι έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 24.708,68 € και καλείται να καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 6.792,00 € (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. (σχετικό 7).

Θ) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, με δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 30.000 € και έξοδα 10.000 € και κέρδη 20.000 €, θεωρείται ότι έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 24.708,68 € και καλείται να καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 6.973,50 € (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. (σχετικό 8).

Ι) Δικηγόρος με έναρξη ως δικηγόρος και συμπληρωμένα έτη δικηγορίας από 13 έτη και άνω, με δηλούμενο κύκλο εργασιών (τζίρο) 35.000 € και έξοδα 12.000 € και κέρδη 23.000 €, θεωρείται ότι έχει τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα 29.069,04 € και καλείται να καταβάλλει συνολικό πληρωτέο 8.761,15 € (συμπεριλαμβανομένων: του φόρου εισοδήματος, της προκαταβολής φόρου και του τέλους επιτηδεύματος. (σχετικό 9).

Στα παραδείγματα – περιπτώσεις 1 ως 3 το φορολογητέο εισόδημα είναι μεγαλύτερο και αυτού ακόμη του τζίρου του επαγγελματία.

Στο παράδειγμα 4 το φορολογητέο εισόδημα είναι λίγο μεγαλύτερο του τζίρου, στο παράδειγμα 5 το φορολογητέο εισόδημα είναι σχεδόν κατά 30 % μεγαλύτερο του τζίρου.

Στα παραδείγματα 6 και 7 ο τζίρος καθίσταται ουσιαστικά και φορολογητέο εισόδημα.

Στα παραδείγματα 8 και 9 από δηλούμενα κέρδη 20.000 € και 23.000 € αντίστοιχα το συνολικό πληρωτέο είναι 6.973,50 € και 8.761,15 € αντίστοιχα και το τελικό εναπομένον καθαρό κέρδος μετά φόρων

(δηλαδή το εναπομένον καθαρό εισόδημα για να ζήσει ο επαγγελματίας είναι σχεδόν 13.000 € και σχεδόν 14.000 € αντίστοιχα).

Και όλα αυτά (σε όλα τα παραδείγματα) με την αυστηρά προσωπική εργασία και την προσωπική παροχή υπηρεσιών, με ατελείωτο άγχος και εργασιακό στρές, με πολλές ευθύνες και με εργασία νυχθημερόν και τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες.

ΜΕΡΟΣ Δ: ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΑΙΡΟΥΝ ΤΙΣ ΑΔΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΘΑ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Απόσυρση της διάταξης περί τεκμαρτού φορολογητέου εισοδήματος και φορολόγηση με βάση το λογιστικό σύστημα προσδιορισμού του φορολογητέου εισοδήματος δηλαδή με βάση τα βιβλία εσόδων και εξόδων των επαγγελματιικών - επιτηδευματιών.

Υπολογισμός όλων των τεκμηρίων ως προς τον προσδιορισμό του συνολικού φορολογητέου εισοδήματος (π.χ. τεκμήρια ιδιοκατοίκησης, αυτοκινήτου – αυτοκινήτων, τέκνων, πολυτελούς διαβίωσης, σκαφών, πισινών κλπ.).

Υπολογισμός ως ελάχιστου φορολογητέου εισοδήματος του ποσού των ευλόγων δαπανών διαβίωσης, όπως αυτές έχουν προσδιοριστεί αντικειμενικά από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. (Ελληνική Στατιστική Αρχή).

Υπολογισμός σε κάθε περίπτωση του οικογενειακού εισοδήματος σχετικά με το πώς διαβιώνει μια οικογένεια.

Υπολογισμός των δαπανών κατανάλωσης του ρεύματος, των ενοικίων, των κοινοχρήστων, της τηλεφωνίας (σταθερής και κινητής) και του internet, και της δαπάνης της ύδρευσης και αποχέτευσης, δαπανών με χρήση πιστωτικών και χρεωστικών καρτών των νοικοκυριών.

Διεύρυνση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, χρήση POS σε όλους τους επαγγελματίες (με σοβαρή μείωση των τραπεζικών προμηθειών, ώστε να μη μηδενίζονται τα μικτά κέρδη των επαγγελματιών).

Προσδιορισμός του εισοδήματος με τα νέα τεχνολογικά δεδομένα, όπως πλήρης χρήση των mydata (ηλεκτρονικής τιμολόγησης), συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών προμηθευτών κλπ.

Να δρομολογηθεί κάποια ρύθμιση, ώστε να μπορέσει να γίνει διακοπή δραστηριότητας από όλους τους ουσιαστικά ανενεργούς (τυπικά φορολογικά ενεργούς) επιτηδευματίες και επαγγελματίες ώστε να μην προκύπτουν ανακριβή στατιστικά δεδομένα και να μην δημιουργούνται συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού.

Να παραμείνει η δυνατότητα στους ασκούντες ατομική επιχείρηση ή ελεύθερο επάγγελμα ή επιτήδευμα, να εξακολουθήσουν να φορολογούνται με βάση τα βιβλία εσόδων – εξόδων και το λογιστικό σύστημα, όπως και οι εταιρίες.

Και επιπλέον:

- 1) αύξηση της ονομαστικής αξίας των γραμματίων προείσπραξης των δικηγόρων ως προς την ελάχιστη αμοιβή
 - 2) Διεύρυνση των περιπτώσεων και υποθέσεων (ιδίως των εξωδικαστικών και κυρίως της συμμετοχής των δικηγόρων σε ψηφιακές πλατφόρμες για υποθέσεις των πελατών τους) όπου θα πρέπει ο δικηγόρος να προσκομίζει γραμμάτιο προείσπραξης της δικηγορικής του αμοιβής
 - 3) Υποχρέωση των δικηγόρων να προσκομίζουν ένα ελάχιστο γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής για αιτήσεις που υποβάλλουν για λογαριασμό πελατών τους σε δημόσιες υπηρεσίες, διοικητικές αρχές αλλά και σε ιδιωτικούς φορείς και γενικότερα όπου εκπροσωπούν τους πελάτες τους.
- (Στις περιπτώσεις αυτές, πέραν των αυξημένων φορολογικών εσόδων και των αυξημένων ασφαλιστικών εισφορών σε ΕΦΚΑ, ΕΟΠΥΥ και επικουρική ασφάλιση, θα προκύπτουν και επιπλέον έσοδα για τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους).

Συνημμένα:

- A) Οι σχετικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου (άρθρα 10 ως 18)
B) παραδείγματα 1 ως 9 (πηγή tax.mysolon.gr).

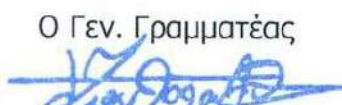
Κατερίνη, 27-11-2023

Για το Δ.Σ. του Δ.Σ.Κ.

Η Πρόεδρος

Ασημίνα Στρίμπα

Ο Γεν. Γραμματέας

Χρήστος Ξανθόπουλος